

slide paa de store Have, Nordsøen, Atlanterhavet, Kina- og Japan-Søen, det Slid kunne Kommunerne tage sig temmelig let. Der er imidlertid en anden Betragtning, som jeg tillægger en langt større Betydning i denne Sammenhæng, det er den Betragtning, at vi ikke bør ved urimelig store Skattepaalæg skade og svække Skibsfarten i Konkurrencen med andre Landes Skibsfart. Vi vide dog alle, at Skibsfarten har for dette Land en meget stor Betydning, at den skaffer en overordentlig stor Indtægt til Landet udefra, at den for dette Land ifølge dets Beskaffenhed og hele Beliggenhed er et naturligt, sundt og ærefuldt Erhverv og en for Nationen hæderbringende Virksomhed. Det vilde derfor være blodig Synd, om vi skulde svække den i dens Kamp mod Konkurrencen. Der er dog ingen Befragter, der vil give en dansk Skipper en eneste Krone mere pr. Ton i Fragt, fordi han kommer og gør gældende: I min Hjemstavn bliver jeg udplyndret, derfor maa jeg have mere, jeg kan ikke sejle billigere. Udlandet begunstiger Skibsfarten paa alle Maader. Der gives i de store Lande enorme Subventioner til Skibsfarten og Præmier af enhver Art. Det forlanger den danske Skibsfart ganske vist ikke — den er i alt Fald ikke endnu fremkommen med Krav derpaa. Den vil helst staa paa egne Ben, men den har Ret til at fordre, forekommer det mig: Gør os dog ikke mere Skade end nødvendigt, stil os dog ikke saaledes i Konkurrencen, at vi maa bukke under for andre Landes Skibe. Vi ere, som sagt, ikke rundhaandede med Subventioner og Præmier, men med Skatter og Byrder ere vi desto mere rundhaandede. Først møder der os for Skibsfartens Vedkommende en Told paa Skibe; dernæst en Konsulatsafgift, som er saaledes, at om end Skibene ikke have mindste Spor af Brug for eller Gavn af en Konsul, maa de dog betale meget store Gebyrer; hvis disse Love blive gennemførte, komme vi til en Indkomst- og Formueskat til Staten; dernæst en Indkomstskat til Kommunerne — og saa have vi hele Historien om igen for Aktionærerne.

Et æret Medlem af det andet Ting har der under første Behandling af Loven om en Indkomst- og Formueskat til Staten anstillet en Beregning for at vise, hvor meget et Skibsfartsselskab havde at yde til Stat og Kommune. Denne Beregning er klar, nøgtern, fri for al Overdrivelse, kort sagt, ganske uimodsigelig. Jeg skal ikke gentage denne Beregning her, den er tilgængelig i Rigsdagstidenden; jeg

skal blot meddele Resultatet, og det er, at for et valgt Eksempel af et Aktieselskab paa 2 Mill. Kr., arbejdende med 4 Skibe, vil der være at yde til Stat og Kommune $14\frac{1}{2}$ pCt. af Aarsindtægten. Man kan jo sige sig selv, at med en saa enorm Byrde er det umuligt at være konkurrencedygtig. Naar Tiderne ere saa gode, som de ere nu, og som de have været i nogle Aar, kan det endda gaa, men naar normale og endogsaa daarlige Tider indtræffe, er det ganske umuligt for danske Skibe, som have alle disse Byrder paa sig, at konkurrere med lykkeligere stillede Skibe. Jeg vil altsaa varmt anbefale til et eventuelt Udvalgs Overvejelse, om ikke Skibsfartsselskaberne som Undtagelse kunne befries for denne Dobbeltbeskatning, og jeg har det Haab, at den højtærede Indenrigsminister, naar dertil sigtende Ændringer blive indførte i Forslaget, vil kunne billige og gaa med til saadanne Ændringer.

Jeg maa maaske ved denne Lejlighed henstille til den høje Regering, om det ikke skulde være belejligt at fremkomme med et Forslag til Lov om Afskaffelse af Told paa Skibe. Jeg føler mig overbevist om, at der ikke er noget Medlem i dette Ting og vistnok heller ikke i det andet Ting, som ikke vil i Princippet og i Realiteten ganske billige en saadan Foranstaltning.

Idet jeg vender mig til det foreliggende Lovforslag, skal jeg blot med Hensyn til et enkelt Punkt gøre en Bemærkning. Den gælder den foreslaaede Ordning af den mellemkommunale Beskatning, den saakaldte Forskelsbeskatning. I en Række af 30, ja maaske 50 Aar, har man været ivrigt beskæftiget med at søge en Ordning af dette Forhold, men alt forgæves. Nu findes der her noget, jeg gerne vil kalde et genialt Fund, et Fund, hvorved Ordningen vil blive en saadan, at vi bør gribe til med begge Hænder. Denne Ordning synes mig inden for den Begrænsning, som alt menneskeligt er underkastet, at være retfærdig til alle Sider, at være enkel, simpel og praktisk. Jeg synes, at allerede af den Grund, at denne Ordning nu bydes os, har Regeringens Lovforslag Forrangen for det Forslag, som foreligger fra anden Side, og jeg vil anbefale at lægge det til Grund for Sagens videre Behandling.

Bojsen: Det har i mange Aar været en Opgave, saavel for dette Ting som det andet Ting, at finde almenlydige Regler for Opkrævningen af den personlige Skat